

запасами (визначення і дотримання чітких норм запасів сировини та продукції; розпродаж запасів та залишків запасів і готової продукції; удосконалення системи матеріально-технічного забезпечення).

Висновки та пропозиції. Структура запропонованої моделі може бути змінена чи доповнена залежно від особливостей чи специфіки діяльності того чи іншого підприємства. Однак, дотримання зазначеної вище схеми у правління ліквідністю підприємства дозволить утримувати її на належному рівні і тим самим забезпечити належний рівень конкурентних переваг.

Використана література:

1. Носова Є.А. Напрями підвищення ліквідності вітчизняних підприємств /Є. А. Носова// Економіка. Проблеми економічного становлення.– 2019.– №2. – С. 58–64.
2. Ловінська Л.Г., Єфименко Т.І., Канцуров О.О. Малий бізнес в Україні: економіка, фінанси, бухгалтерський облік. Монографія.– К.: НДФІ, 2016. – 368 с.
3. Мелех Л.Л. аналізування ліквідності та платоспроможності підприємств: Монографія. – К.: КНЕУ, 2019. – 178 с.
4. Ковальов В.В. Ліквідність та платоспроможність: економічна суть та експертна оцінка /В.В. Ковальов/ Галицький економічний вісник.– 2018.– №3. – С. 169–173.

Левковець Н., старший викладач
кафедри "Фінанси, облік і аудит"
Національний транспортний
університет, м. Київ, Україна

КОМПЛЕКСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

Вступ. Упродовж останніх десятиліть спостерігається зміна підходу до розуміння поняття «економічна безпека», яка проявляється у щораз частішому використанні даної категорії не для пояснення ситуації на макрорівні, а для уточнення рівня результативності функціонування суб'єктів господарювання. Така властивість зумовлена тим, що сучасні підприємницькі структури зіткнулися із потребою пошуку нових форм менеджменту, які б дозволили мінімізувати вплив дестабілізуючих чинників.

Основна частина. Велику увагу дослідники приділяють специфічним формам забезпечення економічної безпеки, однією із яких є комплексне забезпечення економічної безпеки підприємств (ЕБП).

Для підтвердження сказаного вище проаналізуємо еволюцію поняття «економічна безпека підприємств»:

I етап (1991 – 1998 рр.) – економічна безпека трактувалася як захист від загроз, спричинених персоналом з метою збереження комерційної таємниці та інтелектуальної власності;

II етап (1998 – 2000 рр.) – економічна безпека розглядається як захист підприємства з позиції окремих аспектів його діяльності, при цьому починають виділятися функціональні складові;

III етап (2000 – 2008 рр.) – економічна безпека пояснюється як показник ефективності функціонування підприємства в умовах ризику, доміантною причиною якого є вплив зовнішнього середовища;

IV етап (2009 р. – до тепер) – позиціонування економічної безпеки як фактора мінімізації негативного впливу внутрішнього та зовнішнього середовища для досягнення інтересів підприємства, що потребує розроблення комплексного підходу до його забезпечення [2].

Таким чином, спостерігаємо ситуацію, коли, починаючи з 2009 р., тобто по закінченню світової фінансової кризи, виникла гостра необхідність формування нових способів забезпечення ЕБП з метою врахування впливу максимальної кількості дестабілізуючих чинників, що в подальшому дозволить розробити комплекс заходів для досягнення високого рівня конкурентоспроможності суб'єкта господарювання. Лише застосування комплексного забезпечення ЕБП сприяє розвитку підприємства і досягнення планових показників випадку здійснення комплексного забезпечення ЕБ підприємство матиме можливість стабілізувати рівень економічної безпеки, який проявлятиметься у протидії впливу дестабілізуючих чинників, що дозволить досягнути економічної ефективності, тобто отримати позитивний результат від вкладених ресурсів та виконання дій, яка сприятиме отриманню підприємством конкурентних переваг та формування стабільної позиції на ринку.

Весь процес комплексного забезпечення ЕБП побудований на діяльності суб'єктів господарювання із виявлення проявів дестабілізуючих чинників та розроблення заходів їх ліквідації, мінімізації впливу чи попередження настання.

У зв'язку з цим вихідною компонентою є діяльність суб'єктів забезпечення ЕБП. Вони формують концепцію ЕБП, в якій чітко здійснюється розподіл функцій між ними та формується перелік цілей, які передбачено досягнути у процесі реалізації зазначених функцій.

Робота суб'єктів із комплексного забезпечення ЕБП розпочинається із збору інформації та діагностики впливу дестабілізуючих чинників і можливостей, які створюють внутрішнє та зовнішнє середовища.

Логіка вивчення дестабілізуючих чинників і можливостей внутрішнього та зовнішнього середовищ підприємства така:

а) спочатку визначають (роблять перелік) факторів зовнішнього і внутрішнього середовищ, що впливають на підприємство і будуть мати вплив на нього у стратегічному періоді;

б) потім збирають інформацію про ці фактори;

в) далі оцінюють отриману інформацію про кожний фактор впливу середовища на підприємстві і прогнозують величину можливого впливу;

г) результатом оцінювання величини впливу кожного фактора на підприємство у стратегічному періоді є визначення можливостей і загроз зовнішнього та сильних і слабких сторін внутрішнього середовищ;

д) як підсумок отримуємо базу для стратегічного аналізу і вироблення альтернативних стратегій [1].

Вивчення стану та перспектив розвитку окремих чинників середовищ базується на збиранні якісної та кількісної інформації, її теоретичної або експертної обробки та формуванні відповідних аналітичних висновків. Інформаційною базою проведення дослідження є зведена статистична звітність, макроекономічні дослідження, огляди кон'юнктури окремих ринків, аналітичні огляди, опубліковані в спеціальних економічних виданнях та періодичній пресі, результати вибіркового досліджень та спостережень, вивчення точок зору спеціалістів підприємства та зовнішніх фахівців, проведення зборів та обговорень тощо [1].

Кожен етап процесу інформаційно-управлінських заходів повинен супроводжуватися написанням звіту, що дозволить відслідкувати хід його виконання та, при потребі, знайти прогалини та недоопрацювання в роботі виконавців.

На основі зібраної та проаналізованої інформації суб'єкти забезпечення ЕБП формують стратегію та тактику діяльності суб'єкта господарювання.

Висновки та пропозиції. Комплексне забезпечення ЕБП потребує ґрунтовного інформаційного забезпечення з метою оцінювання стану внутрішнього і зовнішнього середовищ та прийняття рішень на відповідному рівні в інтересах функціонування підприємства, а також з метою зниження рівня невизначеності.

Використана література:

1. Донець Л. І. Економічна безпека підприємства: навч. посіб. / Л. І. Донець, Н. В. Вашенко. – К.: Центр навчальної літератури, 2008. – 239 с.
2. Козаченко Г. В. Економічна безпека підприємства: сутність та механізм забезпечення: монографія / Г. В. Козаченко, В.П. Пономарьов, О. М. Ляшенко. – К. : Лібра, 2007.

Лисачок А., аспірантка
ЛРІДУ НАДУ

КОМПЛЕКСНА ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Вступ. На сьогодні економіка України зазнає значних ринкових трансформацій, які в свою чергу вимагають від останньої стійкого та ефективного розвитку. Оскільки економіка держави потребує певного капіталовкладення для стійкого розвитку, то важливим постає питання залучення інвестицій. В Україні існують певні проблеми та ризики з якими стикаються інвестори, коли мають намір інвестувати в нашу державу. Органи державної влади намагаються створити сприятливий інвестиційний клімат, який би зацікавив інвесторів, але дані кроки не приносять очікуваного ефекту для економіки нашої держави, тобто виникає загроза інвестиційній безпеці країни. Таким чином проблема інвестиційної безпеки, яка в свою чергу є складовою економічної безпеки набуває важливого значення.